

Samenvatting

Aanleiding

Tussen X en de Belastingdienst is een vaststellingsovereenkomst overeengekomen en is daarmee zekerheid vooraf gekregen over verrekenprijzen. Vanwege een onvolkomenheid is de vaststellingsovereenkomst middels een addendum aangepast.

Feiten

X is een in Nederland gevestigde entiteit en maakt onderdeel uit van de B-groep. De B-groep houdt zich bezig met productie, verkoop, onderhoud en service in de informatie- en communicatiesector. Z, gevestigd buiten Europa, is entrepreneur van de B-groep en verstrekt licenties aan haar gelieerde verkooppartijen. De gelieerde verkooppartijen verkopen aan derden. X verricht ondersteunende hoofdkantooractiviteiten ten behoeve van haar opdrachtgever Z en alle gelieerde partijen in EMEA en APAC, waaronder het uitvoeren en bijhouden van de boekhouding, marketing ondersteuning en coördinatiewerkzaamheden. Daarnaast verricht X ook verkoopondersteunende activiteiten.

X heeft eigen werknemers. Deze werknemers hebben beperkte bevoegdheden en X loopt vrijwel geen risico's.

Rechtskader

Het verzoek van X ziet op het verkrijgen van zekerheid vooraf over de vaststelling van een zakelijke beloning (een arm's-lengthbeloning). Relevant is hierbij het besluit van de Staatssecretaris van 19 juni 2019, nr. 2019/13003, Stcrt. 2019, nr. 35519, waarin de kaders voor het verkrijgen van zekerheid vooraf zijn gegeven met betrekking tot rulings met een internationaal karakter. Tevens is van belang de Regeling laagbelastende staten en niet-coöperatieve rechtsgebieden voor belastingdoeleinden van de Staatssecretaris van 31 december 2018, nr. DB 2018/216528, Stcrt. 2018, 72064, zoals die is gewijzigd bij artikel X van de Regeling van de Staatssecretaris van 31 december 2020, nr. 2020-0000246185, Stcrt. 2020, 64029. Het arm's-lengthbeginsel is in Nederland gecodificeerd door artikel 8b van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969 (Wet Vpb) en in het OESO-modelverdrag ter voorkoming van dubbele belastingheffing in artikel 9. In het OESO-commentaar op artikel 9 van het OESO modelverdrag en de Transfer Pricing Guidelines for Multinational Enterprises and Tax Administrations (OESO-richtlijnen) wordt het arm's-lengthbeginsel van een nadere invulling voorzien. De OESO-richtlijnen geven een internationaal geaccepteerde invulling aan het arm's-lengthbeginsel en worden daarom in het verrekenprijsbesluit van 11 mei 2018 (2018-6865) als een passende uitleg en verduidelijking van het in artikel 8b Wet Vpb omschreven beginsel gezien.

Overwegingen

1. X oefent in Nederland bedrijfseconomische ondersteunende activiteiten uit (de zogenoemde economische nexus) en voorts worden deze activiteiten voor rekening en risico van X uitgeoefend. Deze activiteiten passen bij de functie van het lichaam binnen het concern. Aanvullend is het besparen van Nederlandse of buitenlandse belasting niet de enige dan wel doorslaggevende beweegreden voor het verrichten van de (rechts)handeling(en) of transacties, en evenmin heeft de gevraagde zekerheid vooraf betrekking op de fiscale gevolgen van directe transacties met entiteiten die zijn gevestigd in Staten die zijn opgenomen in de Regeling laagbelastende staten en niet-coöperatieve rechtsgebieden voor belastingdoeleinden.

2. De OESO richtlijnen schrijven voor dat een arm's-lengthbeloning wordt bepaald door middel van een vergelijkbaarheidsanalyse met onafhankelijke partijen. Daarbij dienen de functies, activa en gelopen risico's van de tested party te worden meegewogen. Binnen de gelieerde transactie zijn de functies van X als uitvoerend te duiden. X kan daarom worden beschouwd als de minst complexe partij in de gelieerde transactie en is aangemerkt als de tested party.
3. De OESO-richtlijnen beschrijven een beperkt aantal methoden voor het bepalen van de arm's-lengthresultaten. Als deze aanwezig is, geeft de CUP methode de best mogelijke indicatie van de zakelijkheid van de gehanteerde prijzen. Voor de activiteiten van X is echter geen CUP aangetroffen. Een andere traditionele methode is de (bruto) cost plus methode die uitgaat van de vergelijking van de bruto marges van vergelijkbare ongelieerde partijen met de tested party. De bepaling van de bruto marge is mede afhankelijk van kostenrubricering en van de vergelijkbare partijen is die onbekend. Daardoor geeft een vergelijking op het niveau van de netto operationele marges (Transactional Net Margin Method met in dit geval de totale kosten als maatstaf) een betrouwbaardere uitkomst.
4. Op grond van paragraaf 2.98 van de OESO-Richtlijnen en paragraaf 3.2 van het verrekenprijsbesluit worden verschotkosten buiten de kostengrondslag gelaten omdat deze geen relevante indicator zijn voor de waarde van de door X uitgeoefende functies, de gebruikte activa en de gelopen risico's.
5. De bij het verzoek gevoegde benchmark studie is beoordeeld en passend bevonden bij de functies, activa en risico's van X.

Conclusie

Partijen hebben vastgesteld dat voor de ondersteunende activiteiten van X aan Z en aan haar gelieerde partijen een transactional net margin uitgedrukt in een percentage van de totale operationele kosten van X at arm's length is. Het percentage dat in de vaststellingsovereenkomst is opgenomen valt binnen een interquartile range van resultaten van ongelieerde vergelijkbare partijen waarvan de lower quartile 4,18% bedraagt en de upper quartile 12,59%. De mediaan is in de vaststellingsovereenkomst gehanteerd.

De vaststellingsovereenkomst had een looptijd van 1 januari 2020 t/m 31 december 2024. Middels het addendum is de looptijd aangepast naar 1 december 2019 t/m 30 november 2024.